

KABOUTER
PROM
VAN PROM

PETRALOUISE MURIS

"Kabouter Prom van Prom."

**geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris.**

(Petronella Louise Muris)

**Kun je al lezen of laat je door
iemand voorlezen.**

Voor kinderen rond 7 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn
zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen
gratis voor eigen gebruik te lezen, te downloaden of te printen
via: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.
Wereldwijd geregistreerd.

BLADZIJDE- HOOFDSTUK

3	1	De wind buldert
7	2	De vertrapte paddestoel
10	3	Kabouters bestaan.
13	4	Gevangen.
17	5	Zie je nou wel?

Groene letters=klemtoon.

HOOFDSTUK 1

DE WIND BULDERT.

Achter de hoge bergen van Prom, ligt het kabouter-land van Prom.

Dat land ligt aan de rand van het hoge bomen bos.

Dat bos heet het Prombos.

In het bos
komen beren
en vossen voor.
Er leven ook
wolven en
hazen
en andere
bosdieren.

In dat bos wandelen haast nooit mensen.
Behalve Willie die daar graag met zijn
hond Tobie wandelt.

Vandaag wandelt hij er weer naartoe.

De kabouters in het Prombos zijn bang voor Willie.

Zij zijn ook bang voor zijn hond. Gelukkig kunnen zij hen al van verre horen. Want de hond blaft luid en zijn baasje Willie fluit schel. Als zij dat horen, vluchten zij zo snel mogelijk weg.

Ook de vele dieren in het bos zoeken een veilig plekje als zij het geblaf van Tobie horen. In het bos wordt het doodstil. Alleen de wind vertelt dat Willie in het bos is aan-gekomen.

De rust duurt niet lang.
Willie gooit een tak en Tobie rent er luid
blaffend achteraan.
De hond pakt de tak en brengt die terug
naar zijn baasje.
O wat vind de hond dat een leuk spelletje!

De wind waait plotseling krachtig.
Dat is gevaarlijk in een bos.
Bomen kunnen zomaar omvallen.
Willie kijkt angstig omhoog naar de
zwaaiende boomtoppen.
Omdat hij bang is, wil hij gauw het bos uit.
Daarom hoort hij niet dat de storm
buldert: "o Willie kijk toch omlaag!
Zie jij die padde-stoeltjes niet?
De kleine kabouter-huisjes tussen het
hoge gras?
Kijk toch waar jij loopt!"

In zijn haast kijkt Willie niet omlaag.
"KRAK," klinkt het opeens onder zijn
schoenzool.

Willie vertrapt een paddestoel.

Hij merkt dat zijn schoen-zool glad is.

"Oei," denkt hij: "ik heb per ongeluk op een
slak gestaan."

Nu kijkt hij wel omlaag.

Nee, het was geen slak.

HOOFDSTUK 2

DE VERTRAPTE PADDENSTOEL.

Willie veegt zijn schoen schoon met een

dor blad.

Onder zijn schoen
plakt nog een
stukje paddestoel.

Een klein stukje
van het hoedje van
de giftige
paddestoel.

Zo één met rode en
witte stippen.

Gelukkig staan er

veel in het bos.

Willie knielt, hij ziet iets vreemds aan de
mooie grote giftige paddestoelen.

"Hè? Deze paddestoelen hebben ramen!"

Willie ligt plat op de grond.
Hij kijkt door een raampje naar binnen.
Hij ziet achter het raampje een nog
kleiner potje met een plantje erin.

Plots staat hij op en fluit zijn hond.
Hij wil zijn moeder vertellen dat er
kabouters bestaan.

Alle kabouters zijn opgelucht als zij hem
zien vertrekken.
Zij hopen dat hij nooit meer terugkomt.
Zij rennen naar hun huisjes.

O wat schrikt kabouter van Prom van Prom.
Die ontdekt dat zijn huisje is vertrapt.
Hij schrikt ook omdat zijn huisdier weg is.
Hij huilt tranen met tuiten.

Een kabouter - vrouwtje troost: "hier heb
jij een schep-netje en een glazen potje.
Vang een ander beest.
Er zijn genoeg beestjes in het bos."

Kabouter Prom van Prom
heeft geen zin om een beest
te vangen.
Hij moet snel een nieuw huis
vinden.
Toch gaat hij op pad met
zijn nieuwe schep-netje.
Hij wil nu geen luisje meer.
Ook al zijn die erg lief.

Deze keer wil hij een mot.
Hij wil een mot voor in zijn pot.
Want motten zijn veel mooier dan luizen.
Motjes zijn kleine vlinders.
Maar die zijn zo moeilijk te vangen!

HOOFDSTUK 3 KABOUTERS BESTAAN.

Kabouter Prom van Prom rent met zijn net door het bos. Hoera, hij heeft een krekkel te pakken! Dan vliegt er ineens een motje voorbij.

"Die wil ik hebben," juicht kabouter Prom van Prom.

"Wat is die mooi zeg!

Ik hoef die krekkel niet want die springt toch uit mijn potje.

Ik wil liever dat kleine vlindertje.

Kabouter Prom van Prom laat de krekkel vrij.

Nu rent hij achter de mot aan.
Het is een mot met mooie kleuren.
Na een poos heeft hij de mot gevangen.
Hij kiepert de mot in zijn pot en rent
ermee naar zijn padde-stoelen-dorpje.

Het kabouter-vrouwtje vertelt dat zij een
nieuw huis voor hem heeft gevonden.
Zij vindt dat hij zijn pot maar meteen voor
het raam moet zetten.

Kabouter Prom van Prom is blij als hij zijn
nieuwe huisje binnen stapt.
Al zijn spulletjes zijn er al ingezet.
Zijn bed is er en zijn tafeltje, alles wat
nog heel is. Het ziet er al heel gezellig uit.
Hij zet gauw zijn huisdier voor het raam.
Dan zet hij er een stoel bij en kijkt een
uur lang naar zijn mooie mot.

O wat is hij er blij mee.
Na een uurtje loopt hij zijn huisje uit.
Hij wil het schep-netje terug-brengen.

Op dat moment hoorde kabouter Prom van
Prom geen schel gefluit.
Hij heeft ook geen hond horen blaffen.
Hij waant zich veilig in het bos.
Toch is Willie in het bos. Nu zonder hond.
Willie heeft ook een schepnet bij zich.
Maar die is niet bedoeld om er vlinders
mee te vangen.
Willie jaagt vandaag op kabouters.
Hij heeft zijn moeder verteld dat
kabouters **echt**' heus waar bestaan.
Maar zijn moeder gelooft hem niet.
Daarom wil Willie het gaan bewijzen.
Hij wil bewijzen dat kabouters echt
bestaan. Hij wil er eentje vangen.
Dan moet zijn moeder hem wel geloven.

HOOFDSTUK 4 GEVANGEN.

Willie loopt stilletjes door het bos.

"Zoef!" klinkt het opeens.

"Klap!" Voordat kabouter Prom van Prom het beseft zit hij in het net.

Hij is net zo gevangen als zijn motje.

Maar **hij'** zit in een **groter'** net.
Hij wordt in een kooi gesmeten.
Net zoals hij zijn mot in de pot kieperde.
Nu is hij ook gevangen.

Willie rent naar huis.
Wat is hij blij met zijn kabouter!
Hij ziet zijn moeder nergens.
Zij moet de kabouter zien.
Hij zet het kooitje vlakbij het raam op de
tafel. Zo kan de kabouter naar buiten
kijken.

Willie rent het huis uit, hij roept zijn
moeder. "**Mama waar ben je!**"
Terwijl hij zijn moeder zoekt is de hond
alleen met de kabouter in de kamer.
Dat is gevaarlijk.

De kabouter zit angstig op de bodem van de kooi.

O nee! De hond krabbelt met zijn grove poten tegen de kooi! De kooi valt bijna!

Gelukkig ontdekt de hond dat hij naar buiten kan, hij rent de kamer uit.

De deur van de kooi opent zich langzaam. Geschrokken en nog steeds angstig klimt kabouter Prom van Prom uit de kooi. Zo vlug als water vlucht hij het huis uit.

O wat is het een vermoeiende wandeling naar het Prombos.

De kabouter zakt diep weg in de sneeuw. Gelukkig ziet hij na een poosje de pootafdrukken van de hond. Daar is de sneeuw hard.

Nu hij sneller kan lopen ontdekt hij dat het spoor van de hond naar het bos leidt.

Hij is koud en nat als hij bij zijn paddestoel aankomt.

Omdat hij het ijskoud heeft, pakt hij een dekentje.

Hij ploft neer op de stoel naast het raam. Dan kijkt hij naar zijn motje.

"Ach arme mot, wat heb ik gedaan!

Ik doe eerst warme kleding aan, daarna laat ik jou weer vrij," zegt hij tegen het beestje.

"Ik weet nu hoe jij voelt nu jij gevangen bent. Ik was ook gevangen.

Het is niet fijn als je niet vrij kunt zijn.

Jij moet kunnen vliegen, ik laat jou zo weer vrij."

HOOFDSTUK 5

ZIE JE NOU WEL?

Kabouter Prom van Prom kleedt zich snel om en rent met de pot naar buiten.

Als hij het deksel van de pot haalt vliegt de mot snel weg. "Ik hoef geen huisdier meer," zucht de kabouter.

De kabouter denkt diep na.

"Kunnen wij veilig in het bos blijven wonen?

Ik denk dat wij moeten verhuizen want

Willie zal altijd blijven jagen.

En misschien komen er wel andere mensen die ook een kabouter als huisdier willen."

Hij bespreekt het met de andere kabouters.

Niet veel later vertrekken honderden kabouters uit het Prombos.

Zelfs de dieren gaan mee.

Willie rent gehaast naar de woon-kamer.

De hond en zijn moeder lopen hem na.

"Kijk mama," schreeuwt Willie: "ik heb er eentje gevangen. Mag ik hem houden?"

"Ik zie niks. Ik zie niks in jouw kooitje."

"Ach mama," jammert Willie: het deurtje staat open. Hij is ontsnapt.

Kom, help zoeken."

"Ben jij mal, ik ga niet zoeken naar iets dat niet bestaat.

Er bestaan helemaal geen kabouters!"

Toch gaat mama na een week met Willie mee naar het Prombos.

Want in het Prombos staan immers de paddestoelen met de raampjes erin?

Maar als zij daar aankomen zijn bijna alle paddestoelen verdwenen.

Nergens staat een rode paddestoel met witte stippen.

Willie's moeder lacht: "ha, ha, zie jij nou wel? Kabouters bestaan niet.

Volgend jaar staan hier misschien wel weer van dat soort paddestoelen.

Dan gaan wij samen kijken of daar ramen inzitten."

Het is al een jaar verder.

Willie wandelt met zijn moeder in het Prombos. Helaas staan er maar een paar rood met witte stippen paddestoelen.

Hij zucht teleur-gesteld want hij ontdekt geen enkel raampje.

Nadien zoekt hij elke dag naar kabouters. Hij vindt ze niet.

EINDE.